

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у віторок, четвер і суботу.
 Видає Стіваришени "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ГОТОВМОСЬ ДО МАЙСЬКОЇ КАМПАЇ.

Наближається місяць-май. Скрізь, по цілому світі організовані працюючі роблять вже приготування до святкування Першого Мая. Разом з тим майже всюди йдуть приготування до майської кампанії в користь робітничої преси. Бо місяць-май — червоний місяць.
 Пору українським робітникам та незможним фермерам почати приготування до святкування міжнародного пролетарського першомайського свята і до майської кампанії в користь нашої робітничої преси. Пора поробити всі заходи, щоб ця кампанія випала як найуспішніша, бо наш часопис і журнал таї ціле наше видавництво потребують допомоги. Положення їх вже тепер досить скрутне, а впереді найтяжчий сезон для робітничої преси.

З весною робітники виїжджають на роботи, фермери виходять до праці на свої фарми і багатьом з них нема часу думати про передплату на часопис, або про купно книжки, тай такі грошей часто нема. На тім терплять — часопис, журнал та ціле наше видавництво. А вони не припиняються, мусять виходити і мандрувати на зміновані адреси за своїми читачами, куди ці тільки йдуть.

Тож щоб було за що видавати наш часопис, журнал і книжки в тяжкій весні і літні місяці, мусимо підчас майської кампанії зібрати на це потрібні фонди. Про це повинні подбати в першу чергу всі наші організації, а разом з ними всі читачі нашого часопису, журналу і загалом всі свідомі робітники та фермери.

На нашому місці подаємо поклик Бюра Української Секції Робітничої Патії Канади в цій справі, на який повинні звернути увагу не тільки члени У.С.Р.П.К., але й члени всіх прочих наших організацій. В кожній місцевості, де є наші робітничі або фермерські організації, повинні негайно сформуватися спільний місцевий комітет майської кампанії в користь нашої преси. В місцевостях, де нема наших організацій, але є бодай кілька передплатників нашого часопису або журналу, такий комітет повинні сформувати ці передплатники.

Комітет майської кампанії повинні заздалегідь приготувати план ціломісячної кампанії. Треба добре обдумати і вирішити способи збирання передплат на "Українські Робітничі Вісті" та "Робітницю" і продажі книжок та брошур, а також пресового фонду, так в сам день Першого Мая, як і протягом цілого місяця; приготувати всі підприємства — представлення, концерти, забави, базари, розігривки і т. п. на цілий місяць; коли можна, зарядити збирання передплат і пресового фонду від хати до хати серед українських робітників і фермерів і т. д. Це тільки вказівки, які можуть послужити товаришам і товаришкам для започаткування праці в комітетах. Про створення таких комітетів повинно негайно повідомити наш часопис та подати адресу його секретаря. Плани майської кампанії в кожній місцевості добре буде наперед оповістити в "Українських Робітничих Вістях".

Візьміть же цю справу, товариші і товаришки, під розвагу та подбайте, щоб заздалегідь забезпечити майській кампанії на користь нашої преси повний успіх.

ДО ВИЗНАННЯ РАДЯНСЬКОЇ ДЕЛСТАЦІЇ.

Довго плекала буржуазія і всі контрреволюційні елементи надію, що Радянським Республікам прийде кінець. Довго лякали простодушних людей образами страшних більшовиків, паталігах, з заданими кровю очима і з довгими ножами в зубах. Все це на ніщо не придалося. Надії не справедливі. Прийшлося буржуазії погодитися з фактом трівого існування Радянських Республік і помиритися з більшовиками. Союз Радянських Соціалістичних Республік, це величезний ринок збуту і багате джерело сировини. Коли силою не вдалося вирвати його з рук трудових мас, що є його єдиним господарем, то шоб було робити, як не миритися. Жадоба зиску на все підведе.

Отже почали визнавати С.Р.С.Р. одна буржуазна країна по другій. Прийшла черга і на нашу Канаду. Після визнання С.Р.С.Р. Великою Британією, прибула сюди радянська делегація — правдиві більшовики. На зустріч їм вийшли в першу чергу представники Сі-Пі-Ар-ської і інших найбільших канадських фінансових і індустріальних компаній. Потім прийняла делегація і само домінійське правительво в Оттаві.

В Оттаві знали про приїзд делегації, а що вона спинилася в Монреалі і не зараз вийшла до Оттави, шоб вручити прем'єрові Кінгові свої повноваження, то за нього почали допитуватися вінніпегського робітничого посла Вудворта, як про це він пише. Бо хтож про більшовиків мав би краще знати, як не робітничий посол. А всіх мабуть цікавило, як то справді виглядають більшовики. Чи такі такі, як той, що намальований на образі в національній галерії в Оттаві? Страшний, страшний такий, що аж лячно дивитися на нього.

Нарешті приїхали делегати до Оттави. Пішли до парламентарного будинку, зложили свої уповноваження, представили кому треба було і їх повели на галерію, призначену для визначних гостей. Всі міністри, урядники, послы і буржуазна публіка, що їх бачили, мабуть аж зітхнули від заспокоюючого облегчення: ці-ж делегати зовсім не похожі на того більшовика, що намальований на образі в національній галерії в Оттаві. Це-ж культурні люди, що, як каже преса, своєю формальною етикеткою і розумінням дипломатичних завдань можуть навчити багатьом офіційним кіруги цієї країни. Але ежеж розчарування для деяких знатних дам, що так дуже бажали побачити такі таких живих більшовиків, як отой в національній галерії...

Несподівани і розчарування знашли також і всі контрреволюційні елементи, вороги Радянських Республік, бо канадське правительво, всупереч їхнім бажанням і надіям, визнало Союз Радянських Соціалістичних Республік і радянську делегацію, як його офіційне представництво.

Побачимо, чи а слід за цим визнанням припиниться хоч трохи травля проти Радянських Республік, яку так завзято ве-

деться в цій країні, бо-ж на основі тимчасової угоди між Великою Британією і С.Р.С.Р. (яка тепер обов'язує й Канаду) обі сторони повинні повздержатися від "ворожого пропаганди" одна проти другої.

Одно лише певне, що тепер всяким контрреволюційним агентам не вдасться вже лякати простодушних і легковірних людей страшними малюнками більшовиків і не легко буде дальше оклеветувати і атакувати Радянську Республіку, які мають тут тепер своїх спосібних заступників, що зуміють відповісти на всякі клевети і відбити всякі атаки на Союз Радянських Соціалістичних Республік.

ОСТАННІ НОВИНИ.

ПУАНКАРЕ СПАСАЄ ЦИВІЛІЗАЦІЮ!

В Києві судять царських заговорників, які передавали французьким імперіалістам різні інформації та взагалі мали тісні зносини з російськими монархістами у Франції, з бувшим царським амбасадором в Парижі, Ізвольським та з Миколою Миколаєвичем на чолі.

Ізвольський, шоби спасти свою партнерку, звернувся до Пуанкаре за допомогою, а Пуанкаре насипи пише телеграму до Чічеріна. А що він з'являє, що Чічеріна його не дуже чує, Пуанкаре одночасно телеграфує до МекДоналда й до Муссоліні: ви з більшовиками в зносинах, то натисніть там на них, шоби... шоби... веа, якщо можна, то шоби зрегінували з влади і посадили на престол Миколу Миколаєвича Сухореброго.

І вийшло чудесно! Поки більшовики писали ноти — а тепер прийшла черга і на Пуанкаре!

Кат, який кинув галицьке населення в кігти польської шляхти на розтерзанія, на совісті якого кров німецьких робітників в Рурській околиці — стає в обороні цивілізації!

Пуанкаре зробив прекрасний жест... Але дулю він за него дістане.

І "НАШІ" ТЕЖ ЗА КОМПАЇЮ!

Українська "патріотична" преса також плаче за царським урядниками, яких тепер судять в Києві. Ше-б пак! Адже між них якийсь "невмісний" замішався Василенко-о-о! громадський діяч, найінтелігентніший інтелігент, бувший міністер Скоропадського, член академії наук, має 70 літ від роду, лисий від πολовини роду... співробітник царського амбасадора Ізвольського, товариш по праці царського поміщика генерала Гурко, "верой й правдой" служить і по нинішній день Миколі Миколаєвичу та старається всіма силами в компанії вище названих друзів якщо не в Кремлі, то хоч в Києві посадити на престол Миколу Миколаєвича... на радість "нещяки"...

А тут більшовики про все красно вивідали і посадили цего "громадського діяча" на лаву, а та лаву стоїть в тюрмі.

І гірко заплакала українська чорна сотня в Канаді й Злучених Державах. Заплакала, що не вдалося Василенкові посадити Миколу Миколаєвича на царський престол в Києві. А тепер її до помочі прилучився Пуанкаре. А завтра прилучиться П'ясувський...

Тожто плачу-плачу буде!... Плачу — чорно-інтернаціонального і жовто-блукнітького.

І з сліз твоїх, любко, виродиться глуха кропива, або смердячий лопух.

ДЕСЬ БІЛЬШОВИКИ ВИРЗАЛИ ЖІНОК І ДІТЕЙ — АЛЕ ДЕ?

Приповідка каже, що й собаці остогидне все в одну діру лазають. Так само й нашим "патріотам". Докучило їм бунтувати селян на Україні, вони почали ділити українські землі на часті, та установляти там різні республіки. В Таврії чи на Криму — жидівську, з Чернігівщини зробили молдавську республіку, з Одещини — циганську, з Київщини — хінську...

І стали, оглянувшись, плаювати: не витанцюються.

І розсердилися, страшено розсердилися.

Рипиндя сама себе за вуса аж на докоть від землі піднесла. Хто зна чим би те все закінчилося... Аж тут тоби нараз радісна вістка через Букарешт, через Берлін, через Лондон і впрод до "Свободи" та до Рипинді — ляп: "червоноармійці вирзали в Оліополі 1.800 українських жінок і дітей".

Понімаєте! Червоноармійці в Оліополі! Коли-б тоби деінде, а то якраз в Оліополі, і якраз тоби 1.800, і якраз тоби самих жінок і дітей! Понімаєте!

"Свобода" з радости так і ляпнула: в Оліополі.

А Рипинді не підурши. Вона розуміється на географії. Думає, коли брехати, то треба хитро. Взвела малу й дивиться... І нікого Оліополі на Україні нема. А тут жаль. Подумайте: і 1.800! ще й самих жінок і дітей! Другий раз такої нагоди не трапляється.

Але де ти в біса візьмеш того Оліополя?

Є на Україні Овідіопіль, Ольгопіль і Ольвіопіль, але Оліополія нема.

І вирішила Рипиндя по царському закону: "с взаємної відповідальності". Раз нема Оліополя, хай відповідає Ольвіопіль, який найбільше до Оліополя подібний. Так і написала.

А один наш дописувач питає нашу редакцію:

"Скажіть, що робили мушчини, коли червоноармійці різали жінок і дітей? Або чому червоноармійці якраз нічого не зробили з мушчинами, але взяли до жінок і дітей?"

Тому, товаришу, що коли-б червоноармійці різали мушчин, для чорносотенних редакторів не було-б ефекту. Вони все хочуть ефекту! Мусите знати, що чим дурніша людина, тим більш вона любить блискучо-кольорові фарби, хоч би вони були зовсім тандитні.

У-У-У! ЯКІ ВОНИ СЕРДИТІ!

В Злучених Державах відбувається незадовго робітничий конгрес. Як зачуваємо, на цей конгрес поїдуть з деяких місцевостей і неробітники. Серед таких вибраних делегатом доктор Сіменович. А вже-ж! Той самий Сіменович, якого іменем українськ ура-патріоти в Канаді скликали з'їзди: в Вінніпегу, Саскатуні і Едмонтоні та замели тоді ним цілу Канаду. А було це в 1919 році.

Нині Сіменович їде на робітничий конгрес! І кленуть-же йому свободація "патріоти". А за свободачями підуть і канадські... Обов'язково підуть.

А Сіменович таки їде на робітничий конгрес!

А Грушевський таки вже на Україні!

А Тутюкнин містить дальше свої мемуари в радянській пресі про підду роботу петліорівців в Польщі, трудовиків в Галичині, шаповало-виницкивців в Чехословаччині.

А в Канаді? Скавав би я вам дещо про "сменовеховство" і в Канаді, але хіба... Та-ж ви самі знаєте: "дайте роботу і я з вами"!

ДЖІМ МЕКЛАКЛЕН ГОВОРІТЬ.

Той самий Джім, який тільки що вийшов з тюрми в Новій Скошії. Він вже говорить. Та ще й так авторітетно, що сенатори в Оттаві спокійно спати не можуть.

"Коли пристав (в Сідней) очиститься від леду і кораблі почнуть курсувати до Монреалю і коли Рой Волвін, президент Беско, пічне дивитися за своїми зисками, тоді гірники покажуть, що вони є в опозиції до контракту (який ставленник Лудса заключили з компанією Беско), страйкуючи при роботі" (strike on the job).

Це все, що сказав МекЛаклен. І сенатори заворушилися. Сенатор Дейвід звернув увагу на "страйк при роботі", а сенатор Дандуранд поставив ту "увагу" на порядок дня.

Так сенатори бояться страйку майнерів при роботі! І страйк-же цей буде не в сенаті, але майнах і не в сенатських майнах, але в компанійних! А сенат-же прещінь державний! І так за компанією його серце болить!... А за робітниками біг дасть.

РІК ЗА РОКОМ.

В одному з минулих чисел "У.Р.В." вміщено було новинку про угоду між канадськими залізничниками і компаніями.

Цілий рік переговорювали робітничі (юнійні) представники з властителями залізниць і побідили. Контракт заключено на цілий рік.

Цілий рік переговорювали, шоби заключити на цілий рік угоду. А як скінчиться умова візьмуть на рік антракт, підчас якого компанії знов зникнуть робітникам платню, відтак знов будуть рік переговорювати, відтак знов на рік заключать угоду, відтак...

Народяться нові люде.

ДОБИЛИСЯ СВОГО.

З Торонто вибралися ліхотою до Оттави 31 безробітних Англіїшів, котрих привезено минулого літа до Канади на живя. Пішли вони до Оттави зі скаргою до правительва, що не мають роботи, а тим самим і не мають що їсти.

Правительво амилосердилося над ними і дало їм безплатний проїзд назад в Оттаві до Торонто. Отже йшли пішком з Торонто до Оттави, шоби з Оттави до Торонто їхати.

А ще кажуть, що правительво не помагає робітникам.

"РАДАБИ ДУША ДО РАЮ, ТА ГРІХИ НЕ ПУСКАЮТЬ".

То вже вам кажу Рипиндя відчитала якогось "Сусіда" зі Злучених Держав за те, що він в "Свободі" закинув канадським Українцям небадість і байдужність у відношенню до допомоги старому краю.

"Українці — каже Рипиндя — не є з природи централісти"... Тому наплюють їм на один національний фронт. Далше: одного року канадські Українці в Вінніпегу (читай — бонч політичний) задумали запровадити у себе централізацію, але єпископ Буда розцентралізував; а потім ще Шепітський, а потім знов Буда, а потім з централізації вийшов пшик, бо так хоче природа.

Далше: ви там в Злуч. Державах маєте "Об'єднання", а ми в Канаді Укр. Червоний Хрест. Далше: ми маємо Укр. Черв. Хрест, а ви "Об'єднання". А ще далше: у вас в Злуч. Державах в два-три рази більше Українців, а у нас в Канаді в два-три рази менше Українців. А ще далше... перепрошаю, блище: "канадські Українці більше интересуються релігією, чим у українці в Злучених Державах", а в "Злучених Державах є два або три рази більше українських духовників, чим в Канаді" (така несправедливість!).

А на закінчення:

"Радаби душа до раю, та гріхи не пускають".

А душа Рипинді так проситься до раю... так проситься! На шім світі більшовики печічки видають, а на тамтїм світі стоїть апостол Петро з буюком і не пускає задріпану в рай.

І не попаде Рипиндя в рай. Дулю з'їсть, а не маршпанів. Хоч бери та наймайса до Миколи Миколаєвича.

Ох і гріхи-ж наші, гріхи! А тут ще централізацією природи не обдарила.

Волинець.

ПІД ПОЛЬСЬКО-РУМУНСЬКИМ ТЕРОРОМ.

Арешти Українців в Галичині і на Волині.

Зі Львова. — Арешти серед українців в Галичині та на Волині не припиняються. Не припиняються також конфіскація різних українських видань. Газети підляють підсудки білого терору за 3 останні тижні. За цей час поліція вчинила більш, як 10 тис. трусів і заарештувала більш, як дві тисячі українців. Трусів та арештів вчинено в кожному українському селі, в кожному містечку, в кожному місті.

На Холмщині та в Підляшху конфіскували українські буквари, всі українські газети, навіть молитовники. Арешти тривають далі.

Арешт професора Рудницького та його слухачів.

Зі Львова. — Прохожі сьогодні були свідками оригінального явища: по вулиці Глязна-ра величезні загони поліції вели велику юрбу українців, а на її чолі йшла старша людина, що виглядала на професора. Між оточеними поліцією було кілька жінок.

Трохи далше від цього кортежу йшли величезні маси народу. Заарештованих відвели в в'язниці на вулиці Яхевича. Виявляється, що всіх українців заарештовано на лекції професора Михайла Рудницького. Поліція заарештувала всю родину Рудницького, 24 слухачів, а між ними кілька жінок.

Інтерпеліяція з приводу переслідування українських соціал-демократів.

З ВАРШАВИ. — Український соц. дем. посол Скрипа вніс до союму термінову інтерпеліяцію з приводу переслідування Української Соціал-Демократичної Партії. В інтерпеліяції зазначається, що за останній час вчинено більш 3-ох тисяч трусів і членів українських товариств та багатьох арештовано. Незначною більшістю голосів союм висловився проти термінової інтерпеліяції.

Інтерпеліяція польських комуністичних послів.

З ВАРШАВИ. — Польська комуністична фракція союму внесла інтерпеліяцію про білий терор на українських землях. Інтерпеліяцію доручено підтримувати тов. Крулівському.

Інтерпеліяція єврейської фракції.

З ВАРШАВИ. — Єврейська фракція польського союму внесла інтерпеліяцію про катування заарештованих у галицьких в'язницях.

Фракція зазначає, що між заарештованими, які не витримали знущання та вчинили самоубійство, є кілька євреїв. Так заарештовано Туркельтавба знайдено повшеного на рушнику, при чому на його тілі знайдено багато кривавих синяків.

Румунський терор у Бесарабії.

З ОДЕСИ. — Біжечці, що прибувають з Бесарабії, оповідають про особливі там репресії для місцевого населення. По всіх містах Бесарабії панує жахливий терор. Репресії набрали останніми часами особливо гострої форми. Національні меншости придушені.

Не тільки українські, а навіть російські, болгарські і німецькі школи закриваються. Кооперацію теж придушують. Навіть буржуазні газети, видавані російською мовою, проходять сувору цензуру, і в наслідку — газети виходять з білими місцями. Про робітничі газети й казати не доводиться.

Репресії особливо збільшилися після того, як поширилися чутки, ніби незабаром Ліга Націй розглядатиме справу про виділення Бесарабії в самостійну одиницю. Величезна більшість населення, за винятком тільки великих поміщиків, мріє про з'єднання Бесарабії з С.Р.С.Р.

Протест Бесарабії.

З ТИРАСПОЛЮ. — Вчора в нашому місті можна було бачити несподівано особливе видовище. Багатотисячна юрба Бесарабії, що перебувають у Тирасполі, який пощастило втік з під румунського гніту, довідавшись про майбутню румунсько-радянську конференцію, вийшли на вулицю демонструвати свій протест проти захоплення Бесарабії Румунією.

Організовано, з червоними прапорами, демонстрації підійшли до будинку Влкюнкомо та вимагали, шоб було влаштовано зібрання Бесарабії, на якому вони могли-б як слід виявити, як вони ставлять до імперіалістичної політики Румунії. Потім похід пройшов по берегу Дністра з вигуками: "Геть з румунських гнітом над Бесарабіями!" "Хай живе Червона Бесарабія!"

Підчас походу до демонстрації-проданалися нові юрби Бесарабії. Де-далі юрба більшала. У будинку театру, перешовеному демонстрантами, що одначе, не вмістити усіх учасників демонстрації, відбулося зібрання Бесарабії, на якому виступили бесарабські робітники та селяне.

Промовці оповідали про знущання румунської влади над Бесарабіями — та закликали вперто вимагати предання Бесарабії до С.Р.С.Р.

Одноголосно ухвалено таку резолюцію:

"Ми, Бесарабії, що втік від гніту румунських окупантів, які знущаються над бесарабським трудовим населенням, висловлюємо перед світовим пролетаріатом свій глибокий протест проти того, що вже 7-ий рік трудове населення Бесарабії мучиться під гнітом румунських поміщиків та капіталістів. В момент початку переговорів С.Р.С.Р. з Румунією ми відкриваємо свої рани, прокладаємо катів, що знущаються над нашими родинами та закликаємо міжнародний пролетаріат підтримати нашу справедливу вимогу про звільнення з під румунського ярма Бесарабії, що лише в союзі з С.Р.С.Р. досягне своїх прав.

Хай живе Червона Бесарабія! Геть румунських катів!"

Зібрання закрито співом Інтернаціоналу. Величезні юрби Бесарабії ще довго демонстрували по місту, співаючи революційні пісні.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

Кожний класово свідомий робітник повинен передплатувати і читати робітничу газету

The WORKER
 Офіційний орган Робітничої Партії Канади.
 Передплата на рік вноситься \$2.00, на піврік \$1.00.
 Зашліть передплату такий же нині!

Адреса:
THE WORKER,
 Room 301, Turrell Bldg,
 95 King St., East,
 Toronto, Ont.